

דף קיא.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ד

עין לעיל דף קט: עין משפט ז

עין משפט ג.ד.ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ד

אָבַל הַזּוֹרֵק שְׂיָרֵי הַדָּם בַּחוּץ ^ה אֶפְלוּ שְׂיָרֵי דָמִים הַפְּנִימִים
פָּטוּר. שְׂזָרִיקַת שְׂיָרֵי הַדָּם שְׂיָרֵי מִצֹּהָהּ הֵם וְאֵינָן מְעַכְבִּין.
וְכֵן הַמְּנַסֵּךְ יֵינן אוֹ מִמֵּם פְּחוֹת מְשֻׁלְּשָׁה לּוֹגֵין בַּחוּץ פָּטוּר
בֵּין בְּחָג בֵּין בְּשֶׁאֵר יָמוֹת הַשָּׁנָה. הוֹאִיל וְחִסֵּר הַשְּׁעוֹר
הָרִי אֵינָן רְאוּיִין לְהִתְקַבֵּל בַּפְּנִים. וְכֵן הַמַּעֲלָה מִבֶּשֶׂר
חֲטָאת מִבֶּשֶׂר אֲשֶׁם מִבֶּשֶׂר שְׁלָמִים בֵּין שֶׁל יַחֲדָי בֵּין שֶׁל
צְבוֹר מִשְׂיָרֵי מְנַחוֹת מְשִׁתֵּי הַלְּחָם מְלֻחָם הַפְּנִים בַּחוּץ
פָּטוּר. שְׁפָל אֵלוֹ רְאוּיִין לְאֲכִילָה לֹא לְאֲשִׁים:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח הי"ח

וְכֵן הַמּוֹלֵק אֶת הָעוֹף בַּחוּץ פָּטוּר ^ט. וְאִם הֶעֱלָהּ פָּטוּר.
מָלַק בַּפְּנִים וְהֶעֱלָה בַּחוּץ חֵיב עַל הַעֲלָאָה. שְׁחַט בַּפְּנִים

ה. כסף משנה: אבל הזורק שירי הדם בחוץ וכו'. שם (דף ק"י): במשנה רבי נחמיה אומר שירי הדם שהקריבין בחוץ חייב משמע דת"ק פטר ואמרינן בגמ' (דף קי"א) השתא דאמר רב אדא וכו' מחלוקת (אי שירים מעכבי) בשירים הפנימים אבל בשירים החיצונים דברי הכל לא מעכבי כי קאמר רבי נחמיה בשירים הפנימים וא"כ לת"ק דר' נחמיה אפי' שירים הפנימים שהקריבין בחוץ פטור. ועוד דבפ' איזהו מקומן (דף נ"ב) מסיק רב פפא דכ"ע בין ר"א בין ר' ישמעאל שירים אין מעכבין ומהדר התם לאשכוחי תנא דסבר שירים מעכבין. ומה שכתב וכן המנסך יין או מים פחות משלשה לוגין בחוץ פטור וכו'. נלמד מברייתא שכתבתי בסמוך. ומ"ש וכן המעלה מבשר חטאת מבשר אשם וכו' פטור. משנה בפ' בתרא דזבחים (דף קי"ב):

ט. כסף משנה: וכן המולק את העוף בחוץ פטור וכו' עד סוף הפרק. משנה (דף קי"א) שם. ועל מה שכתב רבינו שהשחיטה בחוץ כשירה והרי היא כמליקה בפנים כתב הראב"ד זה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וְהֶעֱלָהּ בַּחוּץ פֶּטוּר שְׁלֹא הֶעֱלָה אֶלָּא דָּבָר שְׂאִינוּ רְאוּי לְקָרֵב. שְׁחַט אֶת הָעוֹף בַּחוּץ וְהֶעֱלָהּ בַּחוּץ חֵיב שְׂתִים שֶׁשְּׁחִיטָה בַּחוּץ כְּשֶׁרָה וְהִי הִיא כְּמִלְיקָה בַּפְּנִים:

דף קיא:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח הי"ח
עין לעיל דף קיא. עין משפט ג.ד.ה.

עין משפט ב.ג.ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח הי"ז

הַשּׁוֹחֵט בַּחוּץ בְּלֵילָה חֵיב הוֹאִיל וְהֶשְׁחִיטָה בְּלֵילָה כְּשֶׁרָה בַּחוּץ. וְכֵן אִם הֶעֱלָה בְּלֵילָה מִזֶּה שְׁשַׁחַט בַּחוּץ

הטעם אין בו טעם אלא שלא חייב הכתוב בעוף אלא מה שחייב בבהמה עכ"ל. ולא זכיתי להבין דבריו שהרי ע"כ חייב בעוף מה שלא חייב בבהמה שהרי מלק בפנים והעלה בחוץ בעוף חייב ובבהמה פטור ושחט בפנים והעלה בחוץ בבהמה חייב ובעוף פטור:

כסף משנה: השוחט בחוץ בלילה וכו'. בפרק השוחט ומעלה (דף קיא:): איפליגו במתני' ת"ק ור"ש ואמרינן עלה בגמ' אמר זעירי שחיתת בהמה בלילה איכא בינייהו וה"ק השוחט בהמה בפנים בלילה והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבים עליו בחוץ וכו'. ומ"ש וכן אם קבל בכלי חול בפנים וזרק בחוץ פטור. שם על משנה זו רבא אמר קבלה בכלי חול איכא בינייהו וה"ק המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור המקבל בכלי חול בחוץ והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבים עליו בחוץ וכו' ואע"ג דאסיקנא דר"ש אמלק בחוץ והעלה בחוץ קאי מ"מ משמע דלא הווי בעו הני אמוראי למימר אליבא דת"ק אלא מאי דקים להו דהוי דינא הכי ואע"ג דבפ' המזבח מקדש (דף פ"ד) אמר רבי יוחנן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ חייב הא איתותב ואסיקנא בתיובתא ואע"ג דבתר הכי אמרינן ואיבעית אימא וכו' שינויא דחיקא הוא ולא סמכינן עליה: וכתב הראב"ד השוחט בחוץ בלילה א"א בחיי ראשי אין צורת ההלכה כפירושו וכו'. ביאור הדברים שרבינו מפרש שכשאמרו העלה בחוץ בין ברישא בין בסיפא אלילה דקתני רישא קאי. והראב"ד מפרש דלא קאי אלילה דרישא אלא היינו לומר שהעלה ביום ומפני כך הוצרך לתת טעם אחר לדבר. ואיני יודע מה עול מצא

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בַּלִּילָה חֵיב עַל הָעֲלָאָה. אָבֵל אִם שָׁחַט בְּפָנִים בַּלִּילָה
וְהָעֲלָה בַּחוּץ פָּטוּר. לְפִי שְׁלֵא הָעֲלָה אֶלָּא דָּבָר פָּסוּל
שָׂאִין לָהּ שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בַּלִּילָה בְּמִקְדָּשׁ. וְכֵן אִם קָבַל
בְּכָלִי חֵל בְּפָנִים וְזָרַק בַּחוּץ פָּטוּר:

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח הי"ח
עין לעיל דף קיא. עין משפט ג.ד.ה.

עין משפט ז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט הי"ג

הַזֹּרֵק מִקְצַת מִתְּנוֹת בַּחוּץ חֵיב * . הַמְקַבֵּל יָדָם חֲטָאָת
בְּכוֹס אֶחָד נָתַן מִמֶּנּוּ בַּחוּץ וְחָזַר וְנָתַן בְּפָנִים חֵיב עַל

דבריו רבינו כי רחוק מעליו דפשוטא דמילתא משמע דטפי עדיף למימר דסיפא אלילה
דרישא קאי מלמימר דסיפא לא הוי בגוונא דרישא:

כ. כסף משנה: הזורק מקצת מתנות בחוץ חייב. משנה שם (דף ק"י): המקבל דם חטאת
בכוס אחד וכו'. משנה שם (דף ק"א): חטאת שקבל דמה בכוס אחד נתן בחוץ וחזר
ונתן בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב שכולו ראוי (לבא) בפנים קבל בב' כוסות נתן
שניהם בפנים פטור שניהם בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור אחד בחוץ ואחד
בפנים חייב על החיצון והפנימי מכפר. ובגמ' (דף ק"ב) בפנים ונתן בחוץ שירים נינהו
הא מני ר' נחמיה היא וכו'. אי ר' נחמיה אימא סיפא קבל דמה בשני כוסות וכו' אחד
בפנים ואחד בחוץ פטור והאמר רבי נחמיה שירי הדם שהקריבן בחוץ חייב סיפא אתאן
לת"ק דר"א בר"ש דאמר כוס עושה דיחוי לחבירו. ופלוגתא דראב"ש ות"ק בפרק כל
הפסולין (דף ל"ד) ושם מתבאר דלדברי שניהם אין השני ראוי ואם כן אינו חייב עליו
בחוץ. ויש לתמוה על רבינו שכתב אחד בפנים ואחד בחוץ חייב וכבר השיגו הראב"ד
וכתב הזורק מקצת וכו' עד או אחד בפנים א"א זה אינו כלום דאחד בפנים ואחד בחוץ
בין למ"ד עושה את חבירו דחוי בין למ"ד עושה אותו שירים שני לא חזי בפנים עכ"ל
וצ"ע. והר"י קורקוס ז"ל כתב וז"ל ונראה שרבינו סומך על מ"ש שם למה הדבר דומה
למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן
עומדות שחט שתיהן בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור אחד בחוץ ואחד בפנים
חייב וכו' ושאלו בגמרא דמה למדנו מדמיון זה ותירצו הא קא משמע לן הא מני רבי היא
אבודה בשעת הפרשה מתה וה"ק טעמא דאבדה הא הפריש שתי חטאות לאחירות חדא

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַנִּיֵּתָן בַּחוּץ. שֶׁהָרִי כָּלוּ רְאוּי לְקָרֵב בְּפָנִים. וְאִם נָתַן
מִמֶּנּוּ בְּפָנִים וְחָזַר וְנָתַן בַּחוּץ פֶּטוּר מִפְּנֵי שֶׁהֵן שְׂרִירִים.
אָבֵל אִם קָבַל בְּשָׁנֵי כּוֹסוֹת. בֵּין שְׁנַתָּן שְׁנִיָּהֵן בַּחוּץ. אוֹ
אֶחָד בַּחוּץ וְאֶחָד בְּפָנִים. אוֹ אֶחָד בְּפָנִים וְאֶחָד בַּחוּץ.
הָרִי זֶה חַיִּיב:

מינייהו מעיקרא בטלה היא וכו' פירוש ולא אמרינן בכי הא שאם הקריב אחד בפנים ואחד
בחוץ פטור אלא חייב בכל גוונא. וסובר רבינו שהכוונה לומר שגם גבי כוסות דמי לשתיהן
לאחריות כי מתחלה לאחריות עומדות וזהו למה"ד כלומר מה שאני פוטר בכוסות היכא
דאחד בפנים ואחד בחוץ היינו למאן דסבר דיחוי דדמי לאבודה אבל אם הפריש לאחריות
חייב והוא הדין בכוסות דלא אמרינן דיחוי אלא דמי לאחריות אי נמי אפילו אם הוא דיחוי
אחר שהקריב אחד בפנים מתחלה לא היה דיחוי וחייב. ומ"מ דחוק הוא פירוש זה ואולי
גירסא אחרת היתה לו וצ"ע עכ"ל: